

det efter Omstændighederne maatte findes fornødent, bestikke en bygningskyndig Mand til at tage Del i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.

Den af Kommissionen saaledes fastsatte Kapital henlægges til Kirken og indbetales blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Det Beløb, hvormed Afsløningssummen overstiger denne Kapital, udbetales til Tiendeereren, efter Omstændighederne Panthaverne.

Hvor der til en Kirke hører Kapitaler, Arveafsteafgifter og deslige, forblive disse ved Kirken, hvoraf følger, at der maa finde en tilsvarende Forhøjelse Sted af den Tiendeereren tilfaldende Del af Afsløningssummen. Hører der til Kirken Jorder, og Tiendeereren ønsker at erhverve disse, bliver det at afgøre af Ministeriet efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden, om Jorderne skulle overdrages til ham eller forblive ved Kirken. For at bestemme, i hvilket Forhold Jordernes Værdi staaer til Afsløningssummen, skulle Jorderne vurderes paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Anbringelse af umyndiges Midler i faste Ejendomme. Naar Kommissionen har afgivet sin Kundelse, kan saavel Tiendeereren som Tiendehvernes Flertal ifølge § 2 og Kirkeministeren modsætte sig Sagens videre Fremme.

Hvor Kirken selv ejer Tienden, bliver hele Afsløningssummen indtil videre at henlægge til denne. Stiftsøvrigheden repræsenterer da Tiendeereren, medens der i øvrigt forholdsvis efter Reglerne i denne Paragraf.

§ 9.

Indenrigsministeren bestikker Tiendeafslønings-Kommissærer, en for hver Amtsradsreds. Overenskomster om Tiendeafsløning skulle afsluttes for vedkommende Kommissær og indføres i en af Indenrigsministeren godkendt Forhandlingsbog. Efter Begæring af Tiendeereren eller af Tiendehverne (jfr. § 2) er Kommissæren pligtig at høre Parterne sagkyndig Bistand under Forhandlingerne om Opnaaelse af Overenskomst.

§ 10.

Finansministeren er bemyndiget til at tilstaa enhver Tiendehver, der afløser Tiende i Henhold til denne Lov, Laan af Statskassen til Betaling af Afsløningssummen. Et saadant Tiendelaan forrentes og afdrages med en lige stor halvaarlig Ydelse i 60 Aar, saaledes at den halvaarlige Ydelse fastsættes til 2 pCt. af Laanets Beløb, Renten beregnet til 1 $\frac{3}{4}$ pCt. halvaarlig. Laanet kan ikke ydes paa andre Tilbagebetalingsvilkår. Den halvaarlige Ydelse udredes til vedkommende Amtstue og forfalder til Betaling den 1ste April og 1ste Oktober sammen med de kongelige Skatter og Afgifter, første Gang i den første Skattetermin efter Laanets Ydelse, og beholder samme særegne Sikkerhed og Fortrinsret i den paagældende Ejendom, som nu tilkommer Tienden. Udskyttes Ejendommen, bliver der med Hensyn til Fordeling af den halvaarlige Ydelse at forholde efter de samme Regler, som ifølge Lov om Tiendevederlag af 23de Januar 1862 § 6 gælder for Fordeling af Tiendebyrden.

Ejer Staten den Tiende, der afløses, kan Tiendehvereren i Stedet for at indbetale Afsløningssummen lade denne forblive indestaaende i Ejendommen mod at svare halvaarlig Ydelse ganske paa samme Vilkår og med samme Sikkerhed og Fortrinsret, som ovenfor er angivet for Tiendelaan. Det samme gælder ved Afsløning af Tiender, der tilhøre Statsinstitutter, og ved Afsløning af de i § 7 omhandlede Tiender.

For de halvaarlige Ydelser saa vel af Tiendelaan som af de Afsløningssummer, der forblive indestaaende i paagældende Ejendomme, kan Udpantning finde Sted.